

stolice (§ 482 první odstavec c. ř. s.). Z ustanovení, že určité osoby zaměstnané u civilních inženýrů podléhají zákonu o obchodních pomocnících č. 20/10 ř. zák., nelze vyvozovati, že jest tyto inženýry zařaditi mezi obchodníky, neboť § 2 (1) uvedeného zákona výslovně stanoví, že se »ustanovení tohoto zákona vztahují dále na služební poměr osob, které jsou ustanoveny převážně k vykonávání kupeckých nebo vyšších nekupeckých služeb v provozování závodu, podniku neb ústavu níže uvedeného druhu, byť i podnikatel neb ústav nebyl kupcem ve smyslu obchodního zákoníka«. Mylný jest však i názor rekursního soudu, že k vyřízení tohoto sporu je příslušný živnostenský soud. Jak vyplývá ze spisů živnostenského soudu, podal žalobce žalobu původně u tohoto soudu, žalovaný i tam vznesl námitku nepřislušnosti a usnesením ze dne 6. února 1930 byla žaloba odmítnuta pro nepřislušnost živnostenského soudu a vyslovena příslušnost řádného soudu. Toto usnesení nabylo právní moci, a jsou jím tudíž řádné soudy podle třetího odstavce § 42 j. n. a podle § 24 zák. o živn. soudech vázány. Jak vyplývá z obsahu onoho rozhodnutí bylo mezi stranami nesporno, že žalobce byl zaměstnán jako kreslič při výpomocných pracích geometrovských u žalovaného, který jest civilním inženýrem a na základě úřední autorisace provádí práce civilně inženýrské a geometrovské. Ani v tomto ani v onom sporu nebylo tudíž namítáno, že žalovaný jest podnikatelem staveb, a že žalobce jest zaměstnán v tomto podniku.

Čís. 10774.

Proti zrušovacímu usnesení rekursního soudu (§ 527, druhý odstavec, c. ř. s.) jest přípustný dovolací rekurs, i když nebyla vyhrazena pravomoc, není-li (opětovný) výslech stran nutný.

Předpisu § 251 ex. ř. o nezabavitelnosti určitých věcí jest dbáti i při exekuci na nárok na vydání věcí, a to již před prodejem a před vydáním věcí.

(Rozh. ze dne 9. května 1931, R I 321/31.)

Dlužník navrhl, by byla zrušena exekuce zabavením nároku na vydání svršků náležejících dlužníku, ježto jde o svršky vyloučené z exekuce podle § 251 ex. ř. Soud první stolice návrh zamítl, rekursní soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc prvnímu soudu, by znovu rozhodl o návrhu na zrušení. Důvod y: Stížností domáhá se povinná strana zrušení napadeného usnesení a nového rozhodnutí o jejím návrhu na zastavení exekuce a uplatňuje, že ustanovení § 251 ex. ř. nepřipouští exekuci co do svršků tam uvedených vůbec, takže platí toto ustanovení zákona i při zabavení a přikázání nároku na vydání svršků tohoto druhu. S názorem tímto jest souhlasiti, ježto ustanovení § 251 ex. ř. jest rázu všeobecného a neobmezuje se jen na exekuce na movitosti. Jest jen otázkou, zda se návrh na vyloučení svršků z exekuce z důvodu § 251 ex. ř. v tomto případě stal ještě za řízení exekučního, an by jinak byl vyloučen. Jde o exekuci zabavením a přikázáním nároku na vy-

dání svršků, usnesení, povolující zabavení a přikázání, bylo stranám i poddlužnici doručeno. Bylo by tedy uvážiti, zda tímto doručením byla exekuce již skončena čili nic. Podle § 327 ex. ř. byl-li nárok na vydání nebo dodání movitých hmotných věcí přikázán k vybrání, má poddlužník po dospělosti nároku vydati věc výkonnému orgánu, který mu byl soudem pojmenován. Exekuci jest tudíž považovati za ukončenou teprve, až svršky budou převedeny do držby vymáhajícího věřitele výkonným orgánem. V projednávaném případě není patrné ze spisů, že výkonný orgán svršky, na něž se nárok vztahuje, odevzdal vymáhající straně po právní moci usnesení příkazního, naopak ve spisech jest jen záznam výkonného orgánu, jímž tyto svršky byly seznámeny, o čemž byly strany jen vyrozuměny. Není tedy pochybnosti o tom, že povinná strana může uplatniti nárok na vyloučení svršků z exekuce podle § 251 ex. ř., pokud exekuční úkony ve smyslu § 327 ex. ř. nebudou skončeny. Poněvadž rekursní soud nemá podklad k rozhodnutí o žádaném vyloučení svršků z exekuce, musil napadené usnesení zrušiti a prvnímu soudu uložit, by zjednáje si podklad k rozhodnutí o návrhu povinné strany, vydal nové usnesení.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Nejprve bylo se vypořádati s otázkou, zda je přípustný dovolací rekurs. V tomto směru přichází v úvahu podle § 78 ex. ř. ustanovení § 527 c. ř. s., podle něhož lze zrušovací usnesení soudu druhé stolice napadati dovolacím rekurem, nebylo-li soudu první stolice uloženo, by učinil rozhodnutí nové, vyslechna strany. Při tom ovšem nezáleží na tom, zda příkaz na vyslechnutí stran byl výslovně učiněn ve zrušovacím usnesení soudu druhé stolice; stačí, že nařízené doplnění nutně vyžaduje takového výsledku stran. V tomto případě byly strany již slyšeny před vydáním usnesení soudu první stolice. Opětovný výslech stran není tudíž nutný a není tu podmínek § 527 c. ř. s., za nichž se další opravný prostředek proti zrušovacímu usnesení nepřipouští. Dovolací rekurs jest tudíž přípustný (srovnej sb. n. s. 8773).

Dovolací rekurs není však odůvodněn. Exekuce na nároky, by hmotné věci byly vydány a dodány (§§ 325 a násl. ex. ř.), ovšem nečelí, pokud se týče zabavení a přikázání nároku, k placení peněz; avšak tím není účel této exekuce vyčerpán; neboť jest povinností poddlužnickovou, by vše vydal po dospělosti nároku výkonnému orgánu (§ 327 ex. ř.). Ke zpeněžení dodané věci vztahují se ustanovení o prodeji zabavených věcí movitých (§ 327 druhý odstavec ex. ř.); vykonatelná peněžitá pohledávka vymáhajícího věřitele a peněžitá pohledávky ostatních věřitelů, kteří na témž nároku nabyli zástavního práva, buďte uspokojeny z prodejového výtežku podle předpisů §§ 283—287 ex. ř. (§ 327, čtvrtý odstavec ex. ř.). Provádí-li se však prodej vydané věci podle ustanovení o prodeji zabavených věcí movitých aniž by bylo zapotřebí, před prodejem provést zabavení vydané věci, jest též, a to již před prodejem a před vydáním věci dbáti ustanovení § 251 ex. ř. o nezabavitelnosti určitých věcí.